

Čtenovna šola Leše

10

Listki

1993/94

V šolskem letu 1993/94 smo

šolo v Lešah obiskovali:

Tadej Lotelj

Janez Lenuš

Frč Borut Miha Razinger

Ana Biteržnik

Katja Kokalj

Ana Brlek Bohinjec Marko

Jure Japelj
Mitja Papler Veronika Bohinjec
Maja Meglič

V začetku šolskega leta nas je
poučevala gospa Jožica Kodar,
nato pa Irena Japelj.

Lana Biteržnik

Erega Biteržnik

V ŠOLO SEM PRINESEL PESO

Sel sem na njivo in odpulil debelo peso. Potem sem jo umil in dal sušit. Zjutraj, ko sem vstal, sem peso nesel v šolo. Učiteljica je bila vesela. Pesa je bila lepa. Tretji dan sem jo odnesel domov. Potem sem ji porezal stebila in jo dal v klet. Zdaj je pesa v kleti in čaka, kdaj jo bo mama vrgla v kotel in jo skuhala za prašiča.

Janez Pernuš, 2. razred

VČERAJ SMO RIBALI ZELJE

Včeraj smo ribali zelje. V kuhinjo smo prinesli škaf, ribežen in zelne glave. Mama jih je očistila in ribala. Ati je naribano zelje tlačil. Mami je pa ribala. Potem je prišel sošolec Marko. Zelje je podajal mamici. Jaz sem gledala, kako mamica riba zelje. Ko smo končali, je mama skuhala kavo. Pili so jo odrasli.

Veronika Bohinjec, 2. razred

JAZ SEM DROBNJAK

Sem suh in velik, zelene barve. Rastem na vrtu. Sem košat. Ljudje me kubajo in iz mene delajo potico. Zimo preživim kar na vrtu.

Mitja Papler, 2. razred

MED NOVEMBERSKIMI POČITNICAMI

V ponedeljek dopoldan sem nastopala pred šolo. Popoldan sem šla na pokopališče. Nesli smo rože in sveče.
 V torek zjutraj sem šla k stricu trgati koruzo. S seboj smo imeli Risa.
 V sredo sem pospravila in računala.
 V četrtek sem šla, z očetjem po travno na polje. Popoldne smo šli po solato.
 V petek mi je Franci popravljal kolo.

Veronika Bohinjec

Včeraj sem srečala avto. Bil je zelene barve. Nekaj časa sem gledala, potem pa sem odšla. Ko sem šla po cesti, sem videla še polno avtomobilov. Preštela sem jih. Bilo jih je kar deset.

Katja Kokalj, 1. razred

MOJ DAN

Ponoči sem sanjala, da se peljem v Indijo. V njej sem se ustavila in se zagledala v lepe hiše in v ljudi, ki so imeli čudne obleke. In potem sem spet odletela nazaj.

Ana Bitežnik, 1. razred

Č E B I B I L J A Z Z I M A ,

bi spustil na zemljo deset metrov snega. Gledal bina zemljo. Ponokod bi bili snežni plazovi. Otroci bi se veselili. Starši in živali pa se ne bi veselili.

Grega Bitežnik

Jaz bi bila huda zima. Spustila bi pol metra snega. Gledala bi na zemljo. Otroci bi bili veseli. Radi se bodo smučali.

Ana Brlek

Jaz bi bila mirna zima. Spustila bi toliko snega, da bi ga bilo dovolj.

Samo Bitežnik

Jaz bi bila huda zima. Spustila bi pol metra snega. Hihitala bi se nerodnim otrokom.

Jure Japelj

Jaz sem sneženi mož. Stojim na vrtu. V roki imam kuhalnico. Otroci so me prišli gledat. Ko so odšli, je k meni priletela ptica. Zaljubljen sem v snežinke.

Borut Krč

VESELI SMO SNEGA

Ko me je mama zjutraj zbudila, mi je rekla, naj pogledam skozi okno. Zelo sem bil vesel, ker je zapadlo veliko snega. Najraje bi šel takoj na sneg. Vendar sem moral v šolo. Že na poti iz šole smo se kepali. Ko sem prišel domov, sem se šel sankat. Bilo nas je veliko. Z Alešem sva naredila iz snega skakalnico. Zelo smo uživali. Ko je bila že tema, me je mamica poklicala v hišo. Napisati sem moral še nalogo.

Miha Razinger

Ko sem se zjutraj zbudila, sem pogledala skozi okno in videla sneg. Od veselja sem kar poskočila iz postelje. Potem sem šla v šolo. V šoli smo risali snežene može. Poslušali smo pesmice o zimi. Ko sem prišla domov, sem se šla sankat v Kračce. Bilo nas je veliko. Prišli so moji sošolci in sošolke in še drugi otroci. Sankali smo se do noči.

Veronika Bohinjec

MOJE SANI

Moja mamica mi je kupila sani. Zdaj so že stare. So majhne. Nerejene so iz lesa. Vlečem jih za vrvico. So počasne, zato bi rad nove. To zimo sem se sankal po stari cesti. Sel sem z vrha. Z mano se je sankala Petra.

Jure Japelj

MOJE SMUČI

Moje smuči so dobre. Dobil sem jih za Dedka Mraza. Dobro še ne znam smučati. Velike so mi, zato težko zavijam. Moje smuči so modre barve. Naredili so jih v tovarni Elan.

Grega Bitežnik

ANA

JE ZELO TOPLO.
Z JUTRAJ VEDNO OTEPE
TERH. NSEGOV NOS JE RDEC
KOT PARADIZNIK.

SKORNU

SKRATEK.

IME NA/HANI

SOSTDU JE

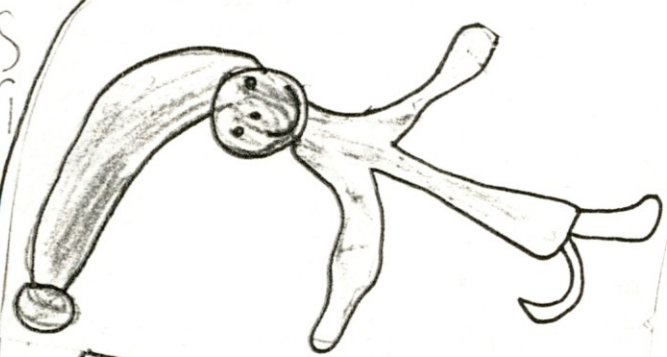
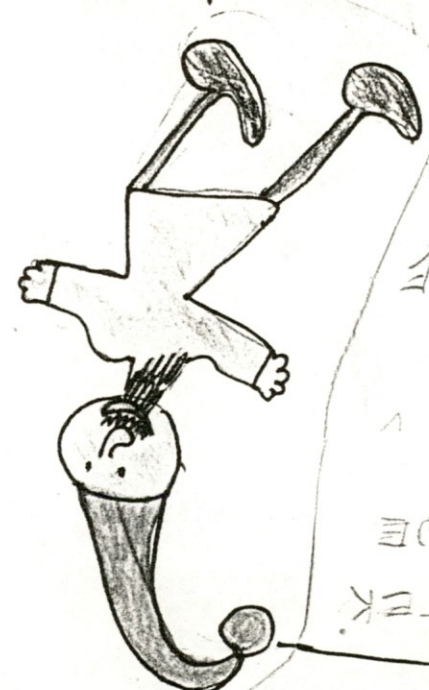
SKORNU.

STANUJE

KORND.

CO PATEK

MOD SKRATEK.

JAZ SEM
SKRATEK
BITEK. STANU=
JEM V SKORNU.

RAD SE ZEL
RAD SE SANKAM.
RAD RIŠEN. RAD SE GLU-
SAM.

SAMO B.

DOMA SEM V

ROKAVICI.

NOSIM TOPLJE

ŠKORNJE. LEPO

SE OBLEČEM.

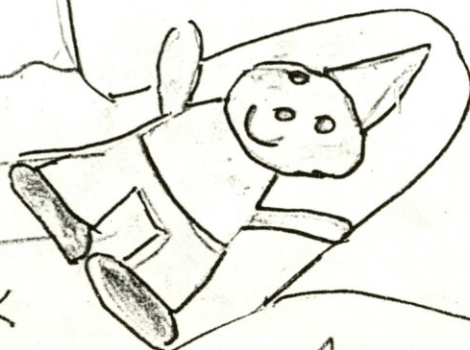
NIKOLI NE ŽAMUD=

IM ŠOLE.

ZELO RAD HODIM

V ŠOLO.

ANA BRLEK

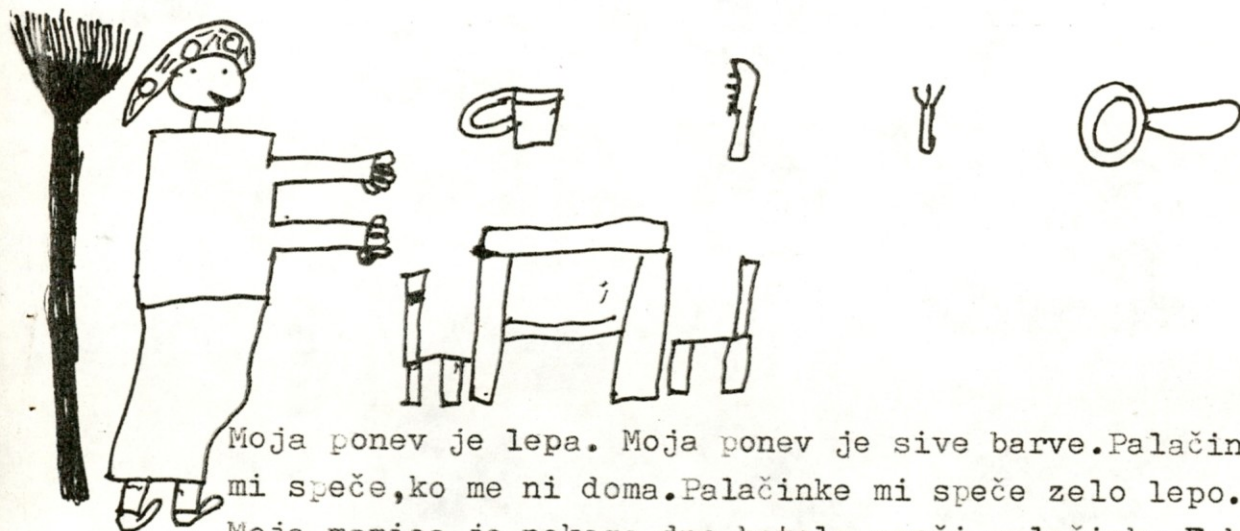
JAZ SEM
ZAVIHA NI
SE SKRAT.
VŠE CI. LAT.
DASAK NELO DOMA
TAJAK NELO ROKA=
PRST NA DAN NVEU
PONGEČKAN. VSAK TO PLO
HIT RO

JURE J.

Lira čara abrakadabra...

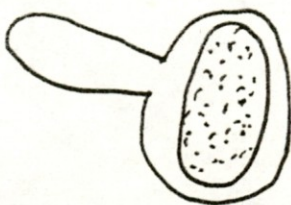
Nekoč je živela čarovnica. Bila je v veliki hiši. Ko se je zbudila, je šla v kuhinjo. Sedla je na stol in izgovorila čarovniške besede. Iz omare sta najprej prišli ponev in skodelica in sta skuhali zajtrk. Ko je pojedla, je šla čarovnica letet z metlo. Letela je nad hišami, avtomobili in nad drevesi. Pristala je na vrtu in potihoma izgovorila besede. Iz hiše so prišli skodelica, nož in vse drugo. Vsi so se začudili in vpili: Kam greste? Kam letite? Čarovnica pa je v miru pojedla in odletela domov.

Jure Japelj

Moja ponev je lepa. Moja ponev je sive barve. Palačinke mi speče, ko me ni doma. Palačinke mi speče zelo lepo. Moja mamica je nekega dne hotela speči palačinke. Rekla je: Ponev, peci! Ponev je ni ubogala. Ko sem ponev pomivala, mi je rekla: Ali me boš zdaj dala v omaro? Moja ponev ima rada vilice, nož in žlico, pa tudi drugo posodo. Zelo rada pa ima kozice.

Ana Brlek

Pašteta

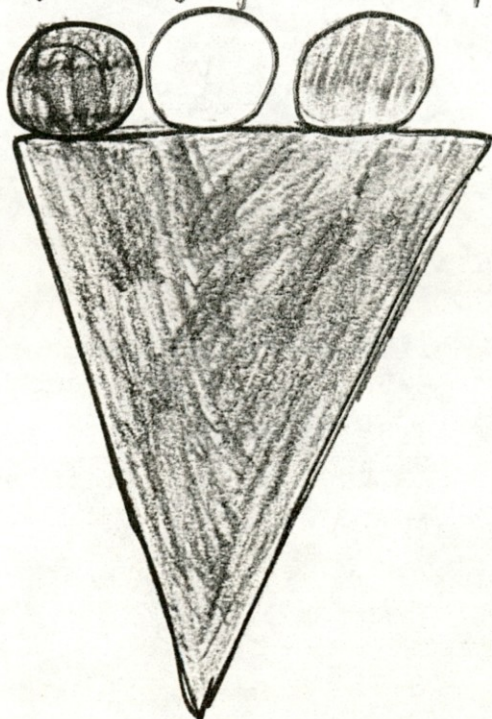
Včeraj so me kupili v
 trgovini. Zelo radi me
 jejo, ker sem tako dob-
 ra. Sem zelo okusna. Sem
 piščančjo pašteta. Iz mene
 naredijo tudi sendvič.
 Otroci me zelo radi jejo. V
 šoli, ko me kuharica
 namaže na kruh, pojjo kar
 tri kos. Zelo vesela sem, ker
 me zelo radi jejo. Le grejo
 mamice ali očki v službo
 me vzamejo za malico.
 Zvečer li otroci. Jedli
 pašteto in popili sokov.
 To je najboljša jed za
 otroke. Nočejo jesti druge
 paštete, samo mene. Včasih
 me pustijo v hladilniku.
 Postanem stara in otroci
 me nočejo več jesti. Dajo
 me psi ali miši.

Veronika Bohinjec, 2.
 razred

jaz sem sladoleđ 11. 3. 1974

Uteraj so me pripeljali v trgovino. Dali so me v skrinjo. Tam sem samoznil. Ljudje so me gledali. Uterih so odprli skrinjo in so vzeli lučke. Jaz sem bil božnet in nihče me ni vzal. Drugi dan, ko sem se se. zbudil, sem bil sam. Ljudje me niso vzeli. Nebega dne sem slišal tovarnjaka. Pripeljali so sladoleđ: lučke in božnete. Dali so jih v skrinjo. Bil sem čisto pomislan. Nebega dne me je vzela punčka. Vnesla me je domov. Dalame je v skrinjo. Drugi dan me je prišla pogledat. Bil sem dva tedna v skrinji. Punčka me je imela še v skrinji.

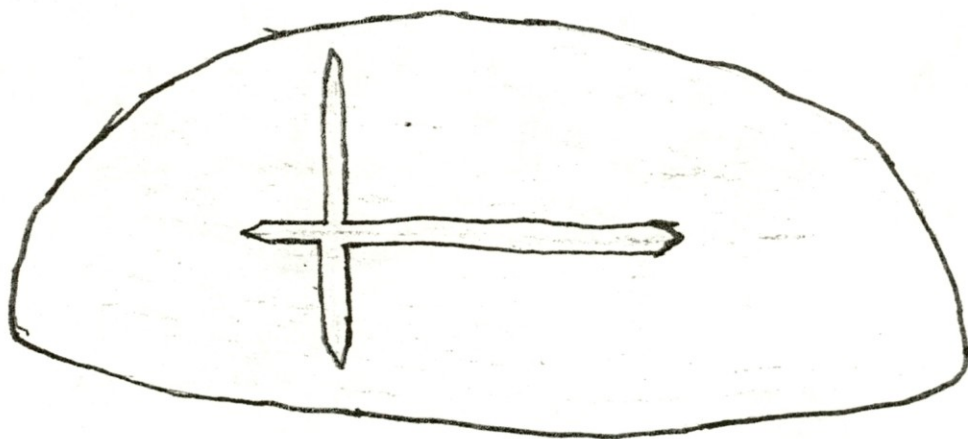
Nebega dne sem samoznil. Punčka me je vzela iz skrinje. Dalame je v posodo da, se bom stopil. Ko sem se stopil, me je punčka pojedla.

Janez

Kruh

Učenci so me zgnethi. Z možem so me zarezali.
Potem so me vrgli v peč, zelo je bilo vroče.
Uhh, kako je vroče! Iz ene uro so me vzeli
ven. Ues sem bil premočen. Zrezali so
me na koščke. Ko so me rezali, me je zelo
bolelo. Potem so me dali hladiti.
Ko sem se ohladil, so me pojedli.
Zelo je bilo hladno in temno v trebuhu.

JAZ SEM KORENJE

Rastem na polju. Zelo sem vesel, ker mi še niso odpulili
staršev. Nekega dne je sijalo sonce in prišel je kmet, me
odpulil in me je zelo močno stiskal. Ko me je prinesel
domov, me je gospodinja oprala in me narezala na koščke.
Potem me je vrgla v vodo, tam sem se vrtel dve uri. Ko
sem bil skuhan, me je vlila na krožnik in pravlјice je
konec.

Tadej

Jaz sem vro.

Živim v omari.
 Imam tudi prijatelje. To so: pomeš, krušnik
 in steklenica. Nekdo je prišel
 v hišo duh. Ko je rekel nekaj
 čarobnih besed, se je
 hiša tresla, in tedaj so vse
 posode sletele iz omare.
 Posode so začele kuhati pom-
 fri, juho in vse magoce
 jedi. Ko so se vsi vrnili
 domov, so bili zelo
 lačni zato so mislili,
 da jim je pripravila
 kosilo mamica. Amp-
 ak ni. In tako je
 bil duh vsak dan
 v hiši.

Lina Biteržnik

Čarobna steklenica

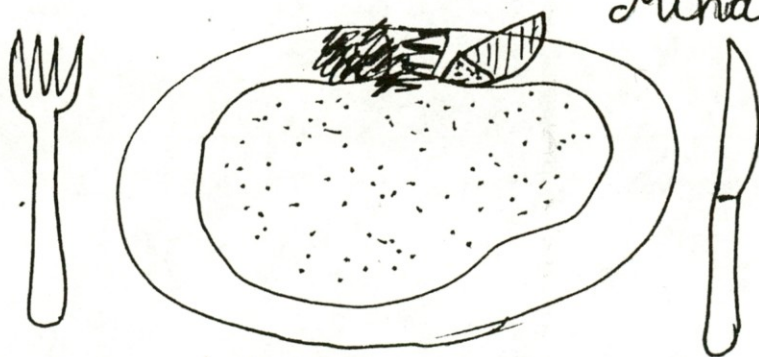
Jaz imam
čarobno stekle-
nico. Če rečem
abrakadabra, in
katero pijačo si
zaželim, tisto pijačo
dobim. Nekeč sem vzel
steklenico v šolo. Ko smo šli
na malico, mi je teta Mladenka
vzela steklenico in mi jo je razbila.
Bo šoli sem šel k čarovnici Kacini
in sem jo prosil: Daj mi še eno
steklenico. Čarovnica Kacini je rekla:
Zakaj pa? Zato, ker mi je teta
Mladenka razbila steklenico. Potem
pa ti dam še eno steklenico, in vzemi
še tale ponev in jo zamenjaj teti
Mladenki. Ko smo šli drugi dan
v šolo, sem zamenjal ponev. Neke
dan, ko so morale biti palačinke,
je teta Mladenka dobila prav
pošteno po riti. Od takrat
nikoli ne razbija steklenic in
kozarcev.

Lamo B.

Jaz sem srezek

Učraj me je Jurčkova mama šla kupiti v trgovino. Potem me je oprala. V krožnik je dala moko, v drugi krožnik jajce, v tretji krožnik pa drobtine. Potem me je dala v moko in v jajce in v drobtine. Potem me je dalav vroče olje. Kraven mene je bil v skledi krompir. Potem so me dali iz vročega olja na krožnik. Sakapljali so me z limono. Potem so me srezali in pojedli. Mojega življenja je konec.

Miha Raxinger

Jaz sem kosilo

Mami me je hudo spekla. Mami je poklicala otroke, da sem pečen. Utraci so me poskusili če sem dober. Utraci so govarili, kako sem dober. Toda utraci so me tako hitro jedli, da še dikati nisem mogel. Sol so me pojedli, pol me je ostalo. Želez je pa prišel mož in je vse moje prijatelje in še mene pojedel.

Marko Bohinjec

Jaz sem muca Maca. Imam dolgo dlako. Sem sive barve. Zelo rada jem brikete Whiskas. Rada se potepam. Rada imam tudi druge muce. Najraje pa imam mojega prijatelja Puhija. Nekega dne sem šla v gozd in srečala steklo lisico. Če kdo pride, jaz mijavkam. Razveselim se takrat, ko mi teta Marija prinese meso. Spim v mačji posteljici. S Puhijem se večkrat igrava.

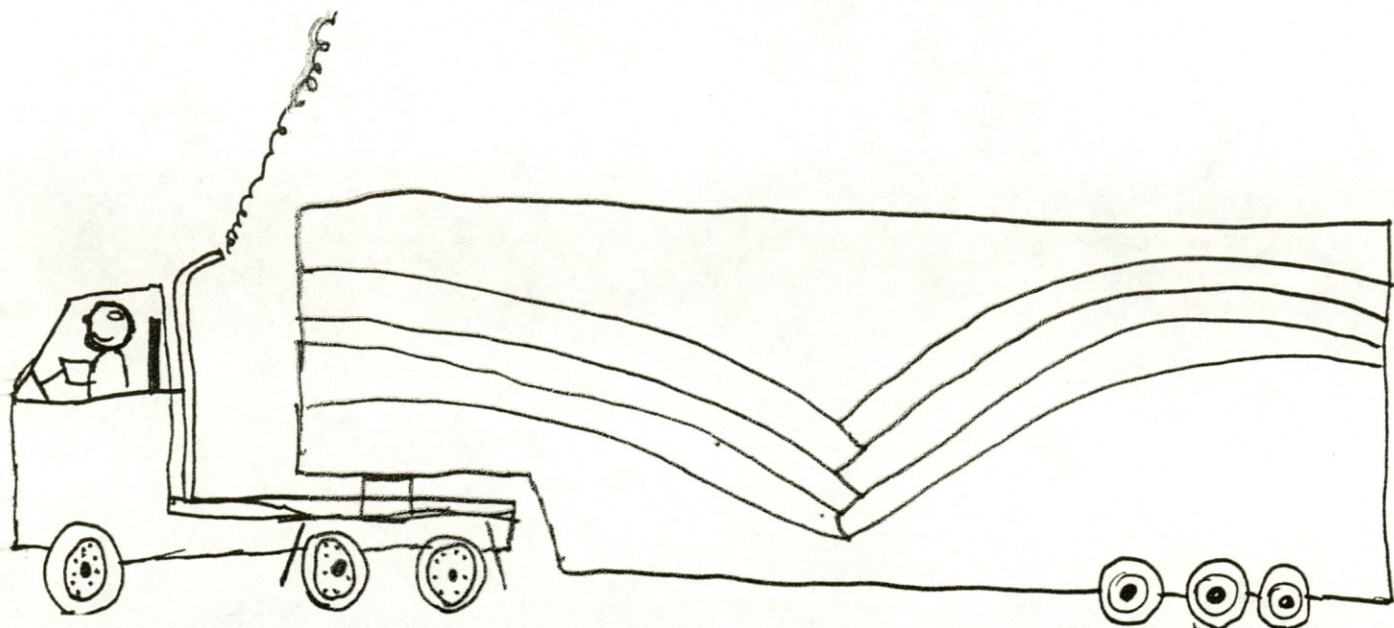
Ana Brlek

Jaz sem lastovka. Najrajši živim v hlevu. Sem črnomodre barve. Po trebuhu sem modre barve. Včasih srečam svoje prijatelje. Velikokrat priletim na sosednjo hišo.

Katja Kokalj

Jaz sem ura budilka. Ko gre Grega v šolo, mi je zelo dolgčas. Zvonim zjutraj. Imam dve kazalca. Imam dvanajst števil. Naredil me je urar.

Grega Bitežnik

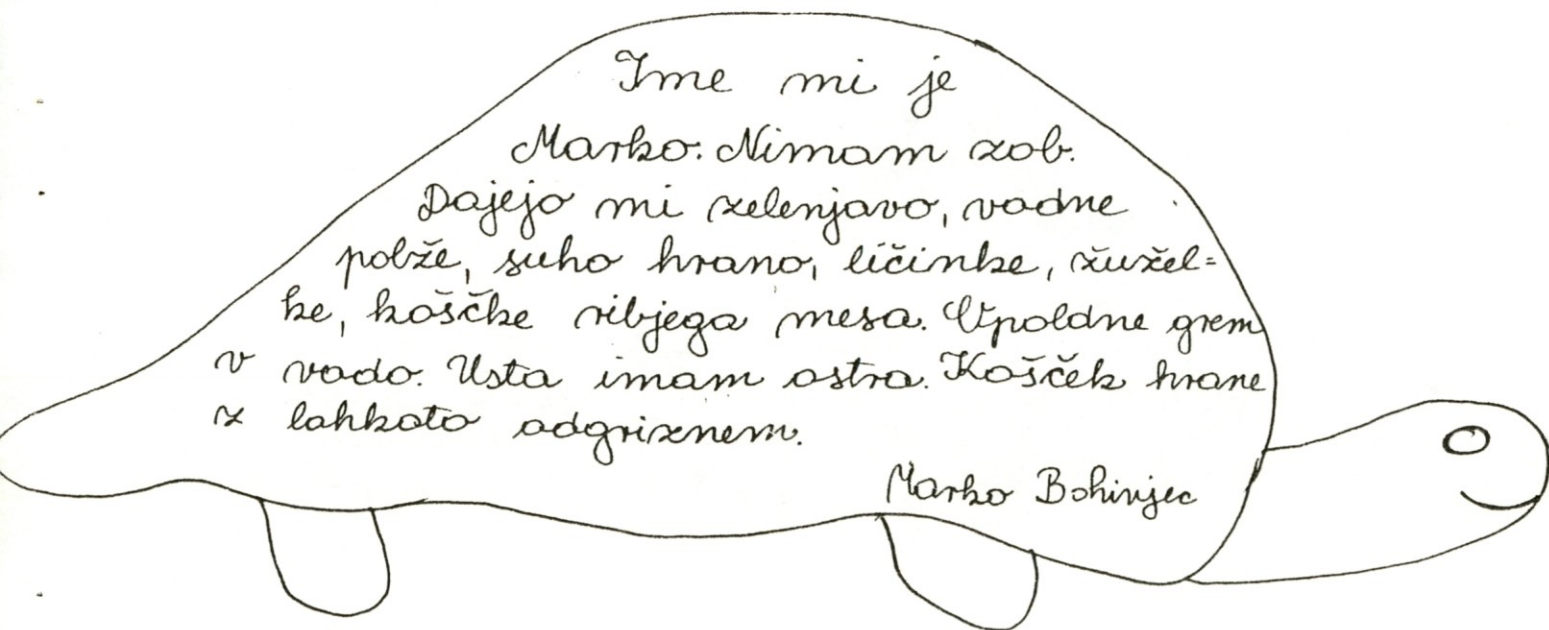
MIHA RAZINGER

Jax sem
pes Floki. Živim v
seti. Vsi me imajo radi.
Lubam hišo in preganjam zveri. Utraci
me imajo radi. Že očetom greda na lov.
Zadnjič sva šla ^{z gosp.} Videla sva dirjega prašiča.
Če ga je hotel ustreliti, a dirji prašič
ga je napadel in skočil na njega.
Drugi dan je šel z mano otrok.
Šla sva na opazovalnico in opazovala.
Videla sva srna, ki ga je lovil prašič.

Japelj, Jure

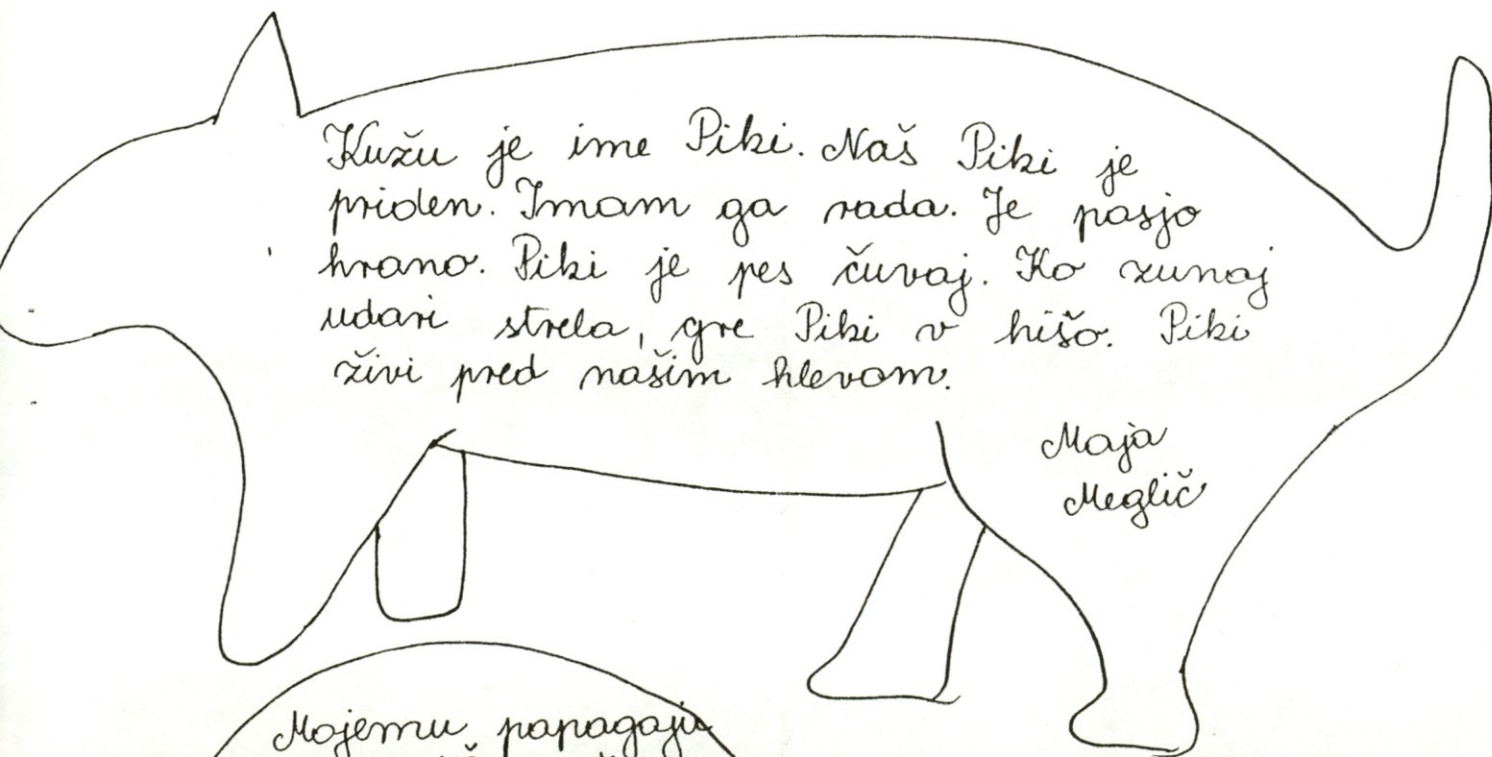
JAZ SEM MUCKA. IME MI
JE MICI. SEM ZELO LEPA.
ŽIVIM V BOGATI DRU-
ŽINI. IMAM PRIJATELJA
FIFIJA, KI JE TUDI V
BOGATI DRUŽINI. VČASIH
ME GOSPODAR ODPELJE
NA TEKMOVANJE MAČK.
VČASIH MI GOSPODAR DA
PAŠTETO NAMAZANO NA
KRUHU. NAJRAJE IMAM
MLEKO.

ANA BITEŽNIK

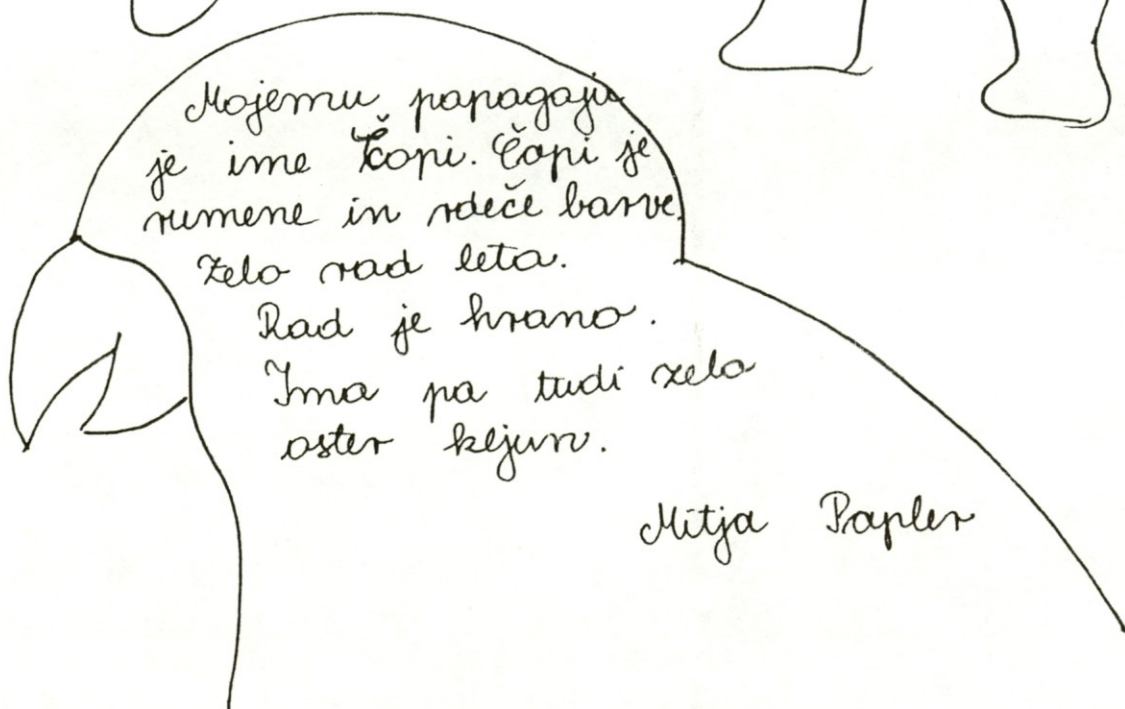
Ime mi je
Marko. Nimam zob.
Dajejo mi zelenjavo, vadne
polže, suho hrano, ličinke, čužel-
ke, koščke ribjega mesa. Upoldne grem
v vodo. Usta imam ostra. Košček hrane
z lahkoto odgriznem.

Marko Bohinjec

Kuzu je ime Piki. Naš Piki je
priden. Imam ga rada. Je pasjo
hrano. Piki je pes čuvaj. Ko zunaj
udari strela, gre Piki v hišo. Piki
živi pred našim hlevom.

Maja
Meglič

Mojemu papagaju
je ime Čopi. Čopi je
rumene in rdeče barve.

Zelo rad leta.

Rad je hrano.

Ima pa tudi zelo
oster kljun.

Mitja Papler

BILLO MI

JE DOBR O.

RASTEL SEM OB

POTOKU. ZGOVARJAL

SEM SE Z DRUGIMI.
PRIŠEL JE

IN NABIRAL MED IZ MENE.

POTEM JE ODPLETEL.

POTEM

POTEM JE PRILETEL ČEBELA.

POTEM JE ODLETELA.

GREGA

Jaz sem
mala trobentica.

Rastem na travniku.

Nekoga dne je prišla

Jasna in me je izkopala
iz zemlje in me je

posadila na (svo) svoj
vrt. Prišla je čebela,
jaz pa sem zatrabila.

ANA BRLEK

Jaz sem trobentica. Rastem
 na jasi pred gozdom.
 Včeraj sem videla ptico,
 ki si je delala gnezdo.
 Nekaj dni potem sem
 videla deklico, ki je tu
 utrkala in je na njo
 zapiskala. In tako
 je deklica vsak dan
 hodila na travnik.

Ana
 Bitežnik

JAZ CVETIM V GOZ
 DU. NEKEGA DNE JE PRIŠLA
 ANJA IN ME ODPULILA.
 BOLELO ME JE. KO ME JE
 IZPULILA, ME NI VEČ BOLELO.
 JAZ SEM ZA ZVONIL: BIM, BIM,
 BIM. PRILETELE ČEBELICE.

BORUT

Jaz sem tulipan. Živim
na samoti, kjer ni
cest, ne poti. Nisem sam.
Živim s prijateljem. Nekoč
se je nebo čisto pooblačilo.
Strele so švigale po nebu.
Jaz sem se tako ustrašil,
da me je kap. Prišel je
višilec dež in me je
zbudil. Potem sem
živel, dokler nisem
odcvetel.

Lamo Bitežnik

Jaz sem tulipan.
Rastem na gredi.
Večkrat se pogovar-
jam s svojimi
sosedami. Vsak dan me
opazuje nekaj ljudi.
Sem rožnate barve.
Nekoč je stopila
neka deklica k meni
in me podukala. Ko
sem se naslednje jutro
zbudil, sem dobil
prijatelja. Bil je vi-
joličen tulipan.

Ana Bitežnik

Jaz rastem na
zelenem travniku. Steblo
imam zeleno. V zemlji
imam čebulico. Imam svet
roza barve. Ko pada dež,
sem močnejši. Ko padla dež,
po dežju začnem cveteti.
Ko sem se zbudil, so
prišli prijatelji.

Borut Šuš

Jaz sem tulipan.
Rastem na vrtu.
Sem vijolične barve.
Imam prijatelja je
modri tulipan.
Taka je na
vrtu. Lepa je na
Klatja Kotalj

20
Jaz sem oblaček. Živim na nebu v Ameriki. Večkrat vidim Indijance. Včasih jih je bilo veliko, danes pa jih je zelo malo. Oblački si radi nagajamo. Zaletavamo se drug v drugega. Nikoli pa se ne pobijamo. Zato nas je vedno veliko.

Ana Bitežnik

Nekoč sem bil oblaček, ki so ga klicali Oblaček Jagenjček. Nisem še znal leteti in mamica in očka sta me naučila. Nekoč sem šel nad mesto in se polulal.

Samo Bitežnik

Jaz sem sonce. Grejem vos svet. Sem zelo daleč od zemlje. Sem večji od zemlje. Zvezde so moje sestrice. Z zvezdami se tudi igram. Zraven mene je toplo. Včasih vidim drobcene stvari, temu rečemo rakete. Vidim oblake, zemljo vidim, luno, zvezde. Vidim zelo veliko ljudi.

Tadej Cotelj

JAZ SEM DEŽNA KAPLJICA

Ko sem padla iz oblaka, sem se prestrašila. Z drugimi kapljicami sem se zaletavala. Ko sem pogledala navzdol, se mi je zvrtilo v glavi. Pristala sem v blatu. Potem sem se počasi vdirala. Igrala sem se z drugimi kapljicami. Ustavila sem se na ilovici. Na ilovici se je zbralo veliko vode. Potem se je voda pririnila skozi zemljo. Nastal je velik potok. Potok se je izlival v reko.

Miha razinger

Sem dežna kapljica. Padla sem iz oblaka. Plesala sem in se zaletavala v druge kaplje. Padla sem na grmovje in padala z lista na list. Končno sem padla na zemljo. Počasi se mi je začelo vdirati v zemljo. Vse kapljice smo se ustavile na ilovici in začele teči poševno. Zbrale smo se v studenec in zgodbice je konec.

Tadej Cotelj

JAZ SEM ŽABA

Jaz sem žaba. Sem v vodi in v blatu. Sem majhna. Sem v mlaki. Sedim na lokvanjevem listu. Sem zelena in rjava. Sem velika in majhna. Kvakam po mlaki. Jem muhe. Moja sovražnica je štoklja. En fantek me je hotel ubiti. Drugi fantek je rekel: Stoj! Ne smeš ubijati!

Mitja Papler

Živim v mlaki. Okrog mlake je grmovje. Če je dež, grem k grmovju ali v mlako. Ko je zima, se zarijem v blato. Ko ni več zime, priplavam nazaj v mlako. Potem smo vse žabe skupaj. Po mlaki rad plavam. Zvečer grem spat. Zjutraj že zelo zgodaj vstanem in grem na lov. Ko sije sonce, se žabe sončimo. Tudi poročil sem se z žabico Nogico. Ko sva se sončila, je začel padati dež.

Janez Pernuš

Jaz sem dežna kapljica. Nekega dne je začel padati dež, potem sem padel tudi jaz. Padal sem hitreje in hitreje, da se mi je vrtelo v glavi. Ko se mi je nehalo vrteti, sem plesal. Ko sem padel na tla, sem bil žalosten. Zaspal sem. Zvečerilo se je in zaslišali so se čudni glasovi. Bal sem se. Ko sem se zjutraj prebudil, je začelo deževati. Dežne kapljice so padale name in nastala je luža, ki je počasi stekla v zemljo. Ko je luža pritekla do ilovice, je nastal izvir. Stekel sem v morje z drugimi kapljicami. Tam je bila slana voda. Nekega dne so bili valovi in sem se zaletaval v skale. Bolelo me je. Potem se je morje pomirilo. Zagledal sem morske pse, ki so se mi približali. Bili so žejni in so me popili. Tako sem končal v njihovem želodcu.

Janez Pernuš

Jaz sem žabica

Jaz sem mala žabica. Sploh sem
 po mlakar. Imeli smo koncert.
 Vsi mi pravijo, kako sem lepa.
 Na koncertu je bilo lepo. Tam je
 bilo veliko majhnih sošolk.
 Jaz sem bila potona, ko je bilo kalvar
 bonec, v mlake spančasti. Drugi dan
 sem bila na sprehod. Tako sem
 prišla v mlake in v moji mlaki
 je bilo veliko žabic. Bila sem
 vesela zato, ker je postal ^{dež} b. Ltem
 sem vela dežnik in sem ga
 prišla, pa nisem bila mokra.
 Jaz imam mamico in očca.
 Gremo se skupaj vsi igr, kar
 jih je. Mamica in očca sta bila
 včeraj v trgovino in sta mi
 prinesla sto iger. Bilke so bile
 take, da si je misel in je bila
 že v roko. Želo rada se sončim
 na okroglomo listu.

Maja Meglič, 2. razred.

Ko pridejo otroci, sem zelo vesela. Kadar pojejo pesmice, sem vesela. Otroci včasih tako skačejo, da se vsa tresem. Najrajši me imajo, kadar imam toplo peč. Ko gredo otroci domov, sem žalostna.

Jaz sem kmečka hiša. Pokrita sem s sivo opeko. Na sebi imam sneg. Imam toplo krušno peč. Otroci se radi pogrejejo na peči.

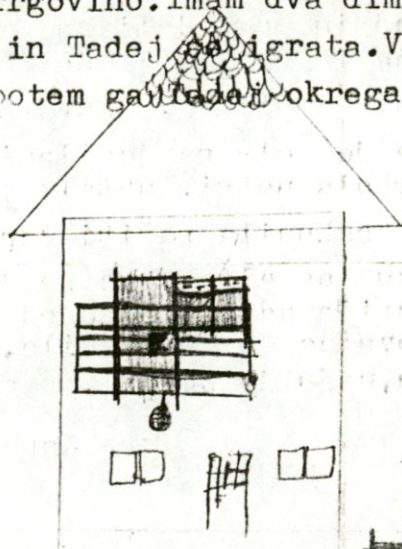
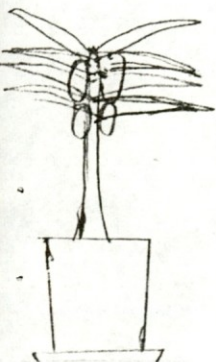
Sem nova hiša. Ljudje me ogledujejo. Otroci se igrajo v meni. Imam televizijo in radio. Zvečer grejo otroci spat in jaz imam mir. Ko se zjutraj otroci zbudijo, imam spet vrišč.

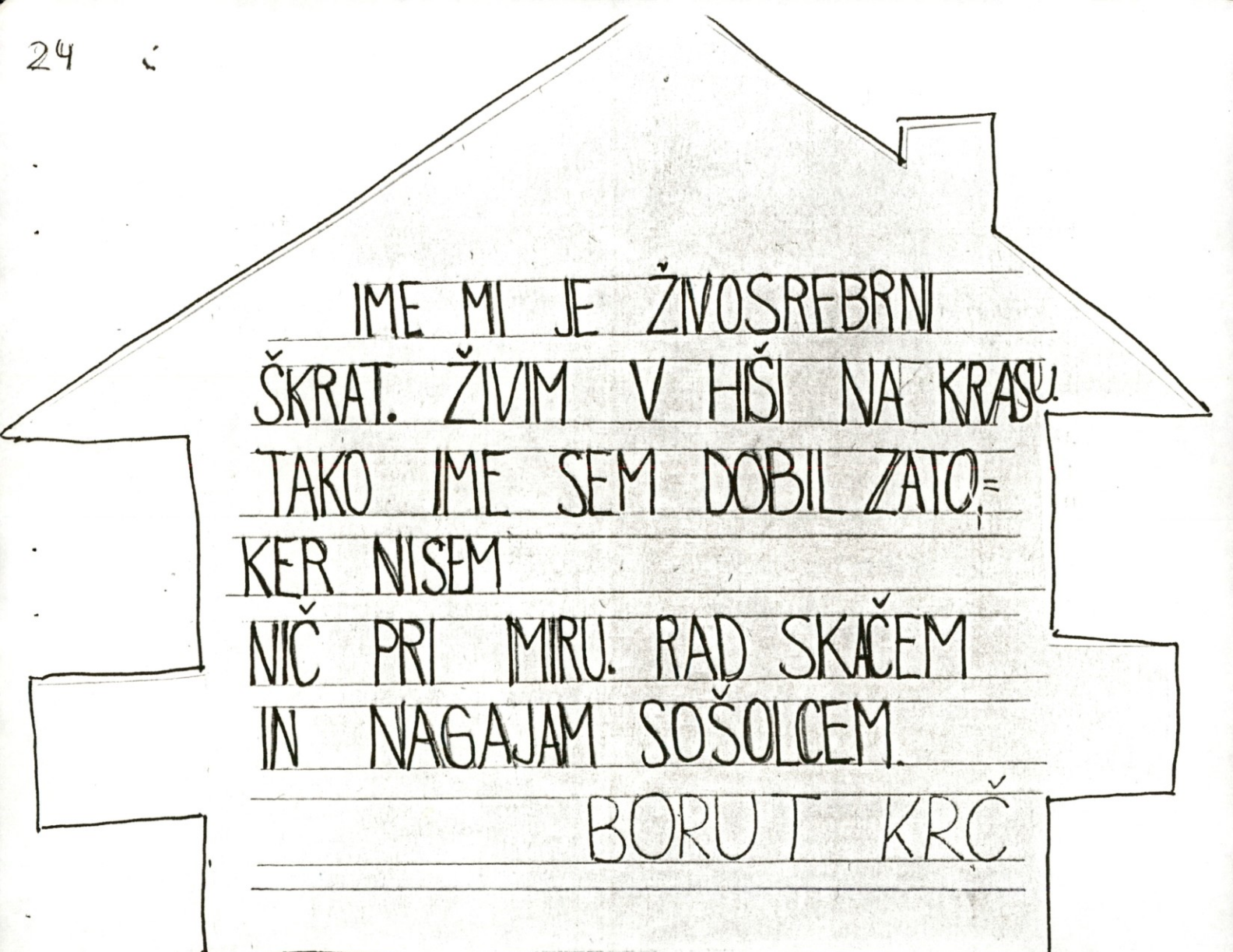
Veronika Bohinjec

V meni stanuje šest prebivalcev. Imenujejo se: Luka, Tadej, Mateja, Jakob, Amalija in Jakob. Hišno številko imam Leše 42. Tadej hodi že v šolo. Ko ni nikogar doma, se pogovarjam z mojo sosedo Trgovino. Imam dva dimnika, štirinajst vrat, tri balkone. Luka in Tadej se igrata. Včasih Luka Tadeju tudi malo nageja, potem ga Tadej okrega.

Tadej Cotelj

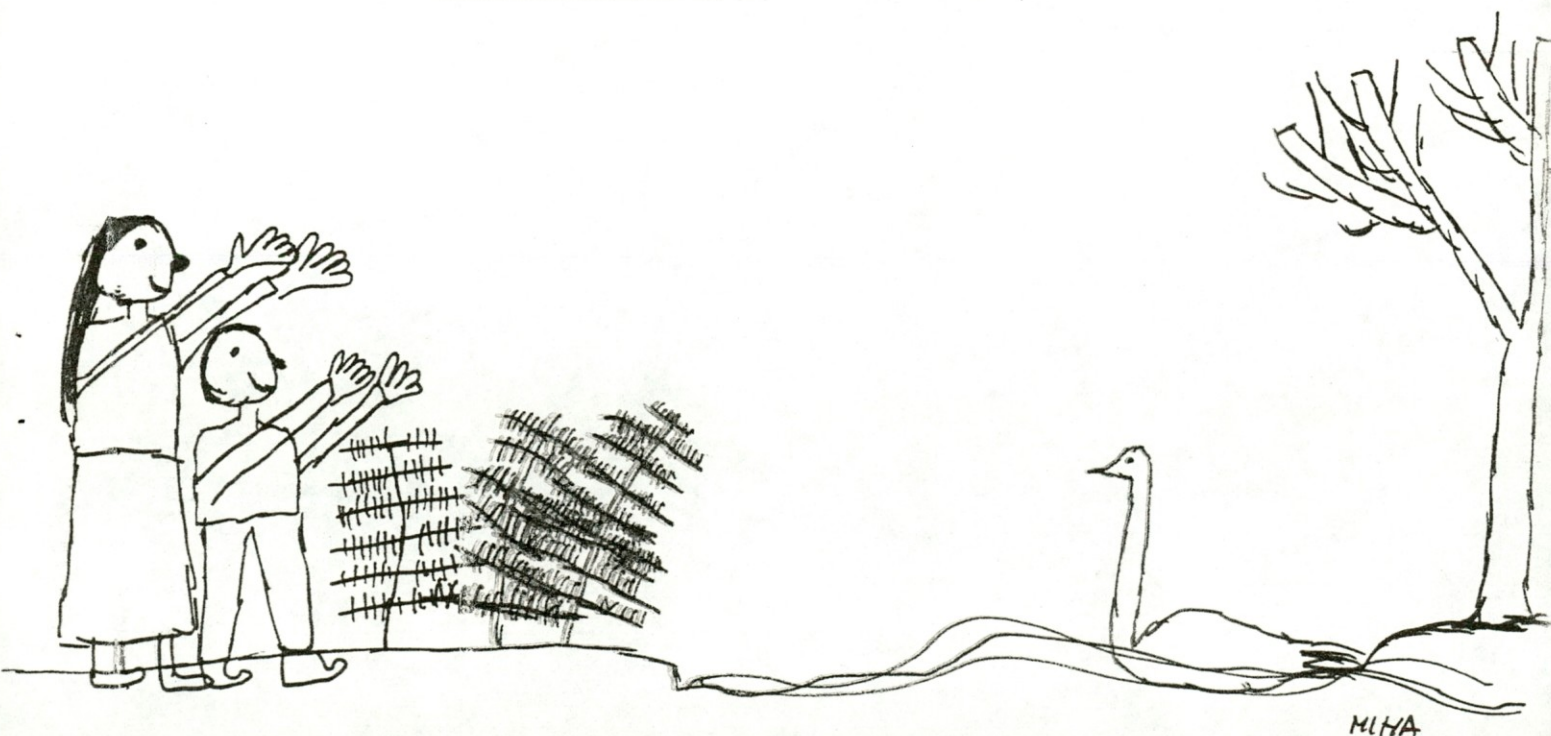
IME MI JE ŽIVOSREBRNI
 ŠKRAT. ŽIVIM V HIŠI NA KRASU.
 TAKO IME SEM DOBIL ZATO,
 KER NISEM
 NIČ PRI MIRU. RAD SKAČEM
 IN NAGAJAM SOŠOLCEM.
 BORUT KRC

Na sprehodu po gozdu sem srečal Janka in Metko. Peljala sta me do hišice iz samih sladkarij. Ko smo prišli do hišice, sem se zelo začudil, ker je bila streha iz češenj, zid in bonbonov, okna iz sladkorja in police iz čokolade. Na ograji je sedela muca in veselo mijavkala. Stopili smo v koč. V koči ni bilo nikogar. Tudi nobenega skrivališča ni bilo, da bi se skrila. Pet korakov smo stopili naprej in pogledali za omaro. Tedaj so se vrata zaprla. Obrnili smo se in zagledali čarovnico. Vprašala nas je, zakaj hodimo po čarovniški hišici. Odgovorili smo, da smo prišli gledat hišo. Ona se je zelo razjezila in naju je napodila ven, Janka pa je obdržala notri. Tuhtala sva, kaj bi naredila. Ko je bila tema sva poskusila rešiti Janka, a sva bila tako zaspana, da sva v trenutku zaspala. Ko se je daniło, je čarovnica odprla vrata in stopila na vrt. S seboj je imela Janka, da bi ji pomagal na vrtu. Čarovnica se je obrnila, Janko pa je pobegnil. Ko je prišel do naju, naju je zbudil. Ko sva vstala, smo šli domov.

Jure Japelj

Šli smo na Pokljuko. Na Pokljuki je bilo veliko snega. Pot se je zelo vlekla. Tam sta bila tudi Franci Petek in Robi Meglič. Pripravljala sta se na tekmo. Ko smo postali lačni, smo jedli malico. Ko pa je bil čas, da odidemo domov, ni bilo avtobusa z otroki tretjega razreda, s katerimi smo se mi peljali. Prišli so šele čez pol ure. Ko pa so prišli učenci k avtobusu, smo se takoj odpeljali proti domu. Tudi pot domov se je vlekla. Ko pa smo prispeli do naše avtobusne postaje na vrhu ceste, je začela padati toča. Vsi učenci iz Leš smo morali teči proti domu. V hišici na Palovški postaji smo malo počakali, da bi nehala padati toča. Ko smo ugotovili, da toča ne bo nehala, smo kar tekli domov.

Maja Meglič, 2. razred

Šli smo na sneženo Pokljuko in bilo je zelo prijetno. Videli smo Francija Petka in Robija Megliča. Na Pokljuko smo se peljali z avtobusom. Videla sem moje prijateljice in prijatelje. Imeli smo dobrega šoferja. Peljali smo se mimo Zatrnika. Franci Petek nam je rekel, da se ne smemo približati skakalnici, ker bosta z Robijem naslednji dan še trenirala.

Ana Brlek, 1. razred

Šli smo na

Peljali smo se v Volčji Potok. Med potjo je šel šofer tankat. Vozili smo se eno uro. Ko smo prišli, smo najprej videli potok. Ogledovali smo si cvetlice, travo, mlake. Hodili smo po štorih. V vodi smo videli zlate ribice in želvo na kamnu. Potem smo se odpeljali naprej.

Marko Bohinjec

V četrtek smo šli v Volčji Potok. Tam je bilo lepo. Videli smo živali: štorke, žabe. Od rastlin pa lokvanje, drevesa in rože. Tam so bili tudi drugi otroci. V avtobusu smo peli. Tudi teta Mladenka je bila z nami in je tudi pela.

Veronika Bohinjec

ČE GREMO V GOZD

V gozdu lahko srečaš srno, lisico, zajca in medveda. V gozdu nam ptice veselo pojejo pesmi. Tam ni tako kakor na cesti, ampak ko hodimo, vse šumi od listja. Kadar gremo po gobe, vzemimo knjigo, da vidimo, če goba ni strupena. Po gozdu se ne smemo jagati, da ne plašimo živali. Če hodimo po gozdu, moramo imeti palico, da ne pride kača. Zmeraj moramo imeti dolge rokave, da ne pride na kožo klop. Če boste imeli kakšen piknik, ga ne imejte v gozdu - nevarnost požara. Ko pridete domov, dobro preglejte, da nimate kakšnega klopa.

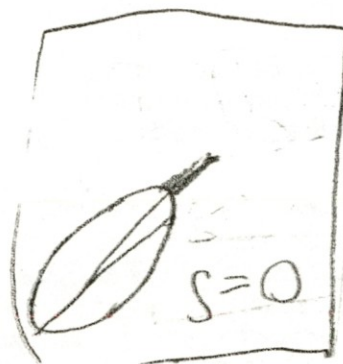
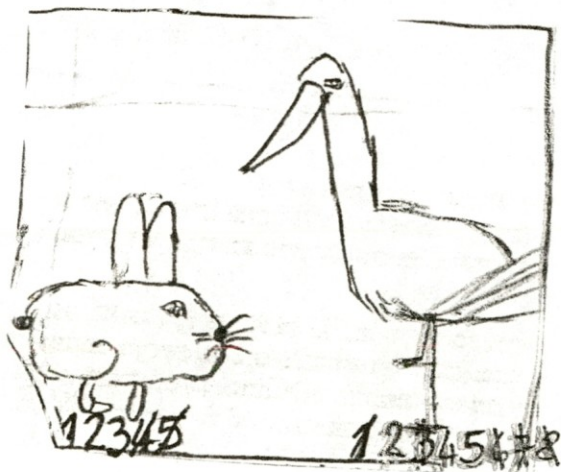
Jure

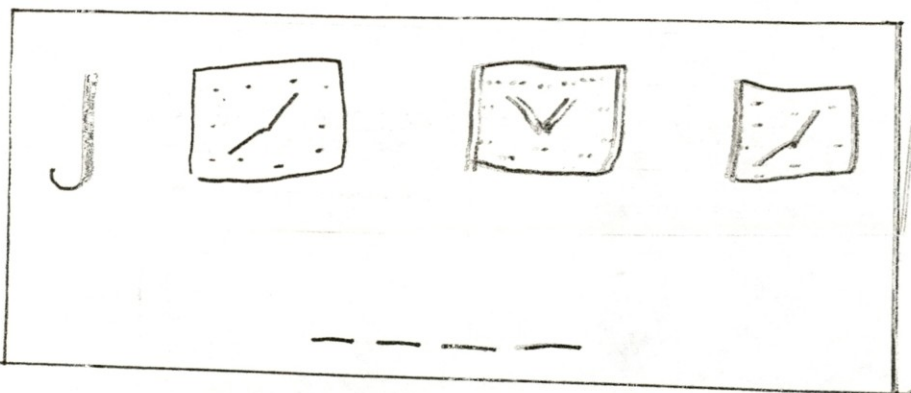
ŠPORTNI DAN

Zbrali smo se pred šolo v Lešah. Potem sem šla po sošolca Mitja. Vsi smo odšli do vasi Vadiče. V Vadičah smo si ogledali naravo. Potem smo šli mimo vasi Popovo na Brezje. Na Brezjah smo šli v trgovino. Tam smo pojedli malico. Katja ni imela malice. Tovaršica ji je kupila malico. Ko smo pojedli, smo videli, kako orjejo krompir. Srečali smo kovorske otroke. Na travi smo se igrali kačo. Ana je izgubila ključ. Našla jih je Katja. Potem smo šli spet v Vadiče. Srečali smo strica, ki na je vprašal, če so njegove gobe prave. Tovaršica je rekla, da so štorovke. Ko smo prišli v šolo, smo pili vodo. Potem smo šli domov.

Maja Meglič

Poskusite rešiti še naslednje rebuse

9 v=S

Rešitve: deset, oliva, zajtrk, Jure.

